

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lutego 2016r., znak (...) - (...) -SER, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w P., przyznał ubezpieczonemu J. C. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 28 marca 2015r., przyjmując, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 10% (decyzja – k. 85 IV pliku akt rentowych).

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony J. C., domagając się jej zmiany, poprzez przyznanie jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości odpowiadającej 60% uszczerbku na zdrowiu. Wskazał, że organ nie wziął pod uwagę wszystkich następstw wypadku, tj. bliznowatego przykurczu stawu barkowego prawego, uszkodzenia powłok jamy brzusznej, uszkodzenia kręgosłupa w odcinku szyjnym z ograniczeniem ruchomości w zakresie rotacji lub zginania powyżej 20 stopni, uszkodzenia rdzenia kręgowego, urazowego zespołu korzonkowego oraz uszkodzenia mięśni, ścięgien i ich przyczepów (odwołanie k. 2-7).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż zaskarżona decyzja oparta jest na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 15 lutego 2016r., która ustaliła 10% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 28 marca 2015r. Organ wskazał ponadto, że prawidłowość orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS potwierdził Przewodniczący tej Komisji, wskazując, iż brak jest w sprawie nowych okoliczności i nie wymaga ona ponownego rozpatrzenia (odpowiedź na odwołanie – k.10-10v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. C. był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na stanowisku dozorca na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1 listopada 2014r. do 31 grudnia 2015r .

Niesporne, nadto umowa o pracę – k. 24 IV pliku akt rentowych;

W dniu 28 marca 2015r. J. C. pełnił 24 - godzinną służbę na budowie B. Szpital (...). Służbę dnia 27 marca 2015r. przyjął o godz. 8:00, od godziny 18:00 do godz. 6:00 do jego obowiązków należał obchód terenu budowy co 2 godziny i potwierdzenie obecności czytnikiem na trzech punktach kontrolnych. J. C. wyszedł o godz. 4:00 na obchód terenu. Po potwierdzeniu obecności na punkcie nr 3 schodził w dół schodkami drewnianymi. Gdy stanął na przedostatnim stopniu, ten się oberwał. Ubezpieczony spadł na ziemię, uderzając plecami oraz głową o schody i upadając kolanami na kamień leżący na ziemi. Wstał i udał się na dyżurkę. O godz. 6:00 ponownie dokonał obchodu terenu. Po zakończeniu służby udał się do lekarza.

Dowód: protokół powypadkowy – k.3v.-4v. informacje świadka – k. 12, wyjaśnienia poszkodowanego – k. 12, zgłoszenie wypadku – k. 13-13v. IV pliku akt rentowych

W wyniku zdarzenia J. C. doznał stłuczeń wielomiejscowych ciała, w tym urazu kręgosłupa, barków i stawów kolanowych.

Dowód: dokumentacja lekarska – k. 1-27, 29-36,49-61, 63-66 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS, k. 75,89 akt sprawy

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 11 stycznia 2016r. ustalono 5% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 28 marca 2015r.

Następnie w dniu 15 lutego 2016r. w wyniku sprzeciwu wniesionego przez J. C., orzeczenie wydane przez Komisję Lekarską ZUS ustaliło 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Niesporne , nadto: orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 11 stycznia 2016r. – k. 78, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 25 lutego 2016r. – k. 82 IV pliku akt rentowych, sprzeciw – k. 42-43 ,opinie lekarskie – k. 37, 69 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej ZUS

Decyzją z dnia 29 lutego 2016r. nr (...) - (...) - 2016 - SER Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w P. przyznał J. C. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 28 marca 2015r., przyjmując, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 10%.

Niesporne , nadto: decyzja z dnia 29 lutego 2016r. – k. 85 IV pliku akt rentowych

U J. C. rozpoznaje się przebyte stłuczenie wielomiejscowe ciała, przebyte stłuczenie prawego stawu barkowego u osoby praworęcznej z nieznacznym ograniczeniem jego ruchomości na podłożu urazowym i zmian zwyrodnieniowych, kręgosłupa szyjnego z okresowym zespołem bólowo-korzeniowym, lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych z okresowym zespołem bólowo-korzeniowym oraz uszkodzenie powłok jamy brzusznej (powiększenie przepukliny okolicy okołostomijnej i pojawienie się nowej przepukliny w okolicy stomii).

U ubezpieczonego występuje ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym (broda-mostek- 1 cm), ograniczenie ruchomości na boki do 20 stopni, śladowe ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego oraz nieznaczne ograniczenie czynne unoszenia kończyny górnej w zakresie stawu barkowego prawego.

Schorzenia te powodują u J. C. łącznie 26% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przebyta i leczona w przeszłości chorobowa nowotworowa odbytnicy nie ma związku z wypadkiem przy pracy z dnia 28 marca 2015r.

Dowód: opinie biegłych sądowych z zakresu: ortopedii A. K. (1) i neurologii B. M.– k.31-45, onkologii H. Z. – k. 76-77, urologa M. G. – k. 104-105, chirurgii naczyniowej E. P. wraz z opinią uzupełniającą– k. 121-122,149.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się częściowo uzasadnione.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002r., Nr 199, poz. 1673 z późn. zm.), ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy). Za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą, tj. 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust. 1 ustawy).

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1975., Nr 20, poz. 105 z późn. zm.), pracownikowi, który uległ wypadkowi przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie w razie stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przy czym stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy (art. 9 ust. 2 ustawy), natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie czynności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie.

Dla oceny, czy dane zdarzenie można uznać za wypadek przy pracy należy odnieść się do przepisu art. 6 powołanej ustawy, który formułuje jego definicję. Zgodnie z nią wypadek przy pracy to nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło: bądź w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności albo poleceń przełożonych, bądź podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności w interesie zakładu pracy, nawet bez polecenia, bądź wreszcie w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji zakładu pracy w drodze między siedzibą zakładu pracy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W przedmiotowej sprawie fakt, że ubezpieczony doznał wypadku przy pracy, wskutek którego doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu był bezsporny. Organ rentowy zarówno na etapie przedsądowym, jak i w trakcie niniejszego postępowania nie podnosił zarzutów co do tego, czy wypadek w dniu 28 marca 2015r. należy zakwalifikować jako wypadek przy pracy.

Kwestią sporną między stronami pozostawała ocena wysokości uszczerbku na zdrowiu, którego doznał ubezpieczony w związku z wypadkiem przy pracy. Organ rentowy, powołując się na orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS, utrzymywał, że uszczerbek ten wynosi 10%. Tym samym kwestią sporną w procesie nie był sam fakt wystąpienia uszczerbku na zdrowiu, lecz jego procentowa wysokość.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł na treści protokołu powypadkowego i dokumentach znajdujących się w aktach sprawy, w szczególności dokumentacji medycznej. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla odtworzenia stanu faktycznego sprawy.

Szczegółowe zasady orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu oraz tryb postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania z dnia 18 grudnia 2002r. (Dz.U. z 2002r., Nr 234, poz. 1974).

Zgodnie z § 9 ust. 1-3 ww. rozporządzenia stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu komisja lekarska ustala w procentach według tabeli norm oceny uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej "tabelą", która jest określona w załączniku do rozporządzenia. Jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku tabela określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, komisja lekarska określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania. Jeżeli dla danego przypadku brak jest odpowiedniej pozycji w tabeli, komisja lekarska ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można przy tym ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji tabeli.

W przedmiotowej sprawie strony różniły się stanowiskami w zakresie oceny wysokości uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 28 marca 2015r. Organ rentowy bazował przy tym na orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 11 stycznia 2016r. i Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 15 lutego 2016r. Ubezpieczony nie zgadzał się z oceną organu, wskazywał na jej niewspółmierność w stosunku do faktycznego stanu jego zdrowia. Poczynienie miarodajnych ustaleń w tym zakresie i weryfikacja stanowisk stron wymagały zasięgnięcia wiadomości specjalnych. W konsekwencji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii, onkologii, urologii oraz chirurgii naczyniowej na okoliczność, w jakiej wysokości ubezpieczony doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy w dniu 28 marca 2015 r.

Biegli ortopeda A. K. (2) i neurolog B. M. w wyniku analizy dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania stwierdzili u ubezpieczonego przebyte stłuczenie prawego stawu barkowego u osoby praworęcznej z nieznacznym ograniczeniem jego ruchomości na podłożu urazowym i zmian zwyrodnieniowych, stłuczenie kręgosłupa szyjnego z okresowym zespołem bólowo-korzeniowym, stłuczenie kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z na podłożu zmian

zwyrodnieniowo-dyskopatycznych z okresowym zespołem bólowo-korzeniowym w związku z zaistniałym wypadkiem przy pracy w dniu 28 marca 2015r.

Biegli opierając się na treści rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2002 r. Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2002r., Nr 234, poz.1974) wskazali, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia mieszczą się odpowiednio w zakresach pozycji 109 (5%), 94a (5%) oraz 94c(1%) i przy zastosowaniu § 9 ust. 2 rozporządzenia i tabeli załączonej do tego rozporządzenia i określili dla nich łączny procentowy uszczerbek na zdrowiu – 11%. Tym samym biegli uznali, że zdarzenie z dnia 28 marca 2015 r. spowodowało u ubezpieczonego 11 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Żadna ze stron nie kwestionowała powyższej opinii.

Biegła z zakresu chirurgii naczyniowej E. P. po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego nie wykluczyła, aby do powstania przepukliny w okolicy stomii doszło w związku z przebyłym wypadkiem przy pracy.

Biegła opierając się na treści rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2002 r. Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2002r., Nr 234, poz.1974) wskazała, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenie mieści się odpowiednio w zakresie pozycji 65 pkt 2 i przy zastosowaniu § 9 ust. 2 rozporządzenia i tabeli załączonej do tego rozporządzenia i określiła dla niego procentowy uszczerbek na zdrowiu, tj. uszkodzenie powłok jamy brzusznej w postaci przepukliny wysiłkowej – 15%. Tym samym biegła uznała, że zdarzenie z dnia 28 marca 2015 r. spowodowało u ubezpieczonego 15 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Ubezpieczony nie kwestionował opinii biegłej.

Zarzuty w stosunku do opinii wniósł natomiast organ rentowy, podnosząc, iż przyznanie przez biegłą 26% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu budzi wątpliwości co do zgodności z zasadami orzecznictwa lekarskiego. Nadto stwierdził, że żaden z lekarzy badających ubezpieczonego bezpośrednio po wypadku przy pracy, jak również w okresie późniejszym nie odnotował jakichkolwiek dolegliwości i następstw wypadku związanych z istnieniem starych przepuklin brzusznych.

W odpowiedzi na zastrzeżenia organu biegła E. P. wyjaśniła, iż rozpoznanie powiększenia się przepukliny okołostomijnej oraz pojawienie się nowej przepukliny w okolicy stomii jako następstwa wypadku przy pracy, zostało oparte na podstawie uzyskanego wywiadu, badania przedmiotowego oraz dostępnych badań obrazowych.

Mimo zastrzeżeń organu, Sąd nie znalazł podstaw, aby opinii biegłej odmówić przymiotu wiarygodności i w pełni ją podzielił uznając za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Zdaniem Sądu przedstawiona opinia biegłej jest pełna i spójna, zawiera w sposób logiczny i przekonujący umotywowane wnioski. Biegła w sposób wyczerpujący uzasadniła swoje stanowisko. Z resztą w piśmie procesowym z dnia 23 lutego 2018r. organ jednoznacznie wskazał, że po ponownym przeanalizowaniu dokumentacji medycznej uznał, że w wyniku wypadku przy pracy doszło do powstania u ubezpieczonego nowej przepukliny poniżej wylonienia oraz powiększenia przepukliny stomijnej oraz w związku z czym nie wnosi zastrzeżeń do opinii biegłej chirurga naczyniowego.

Sąd ocenił, iż biegła prawidłowo zastosowała pozycje 65 pkt 2 przy zastosowaniu § 9 ust. 2 rozporządzenia. Biegła w sposób adekwatny przypisała schorzenia ubezpieczonego poszczególnym pozycjom w tabeli załączonej do rozporządzenia i odpowiednio dokonała oceny procentowej wynikającego ze schorzeń uszczerbku na zdrowiu w granicach wyznaczonych w tabeli. Określenie przez biegłą w opinii głównej całościowego uszczerbku na zdrowiu, uwzględniającego również schorzenia rozpoznane przez biegłych ortopedę i neurologa na 11% nie może dyskwalifikować tej opinii pod względem merytorycznym.

Z kolei wedle biegłej onkolog H. Z. rozpoznana w 2008r. choroba nowotworowa odbytnicy nie ma związku przyczynowego z wypadkiem spowodowanym w dniu 28 marca 2015r. uznając, iż doznane dolegliwości nie były związane z chorobą nowotworową odbytnicy, biegła nie wypowiedziała się odnośnie ustalenia wysokości doznanego uszczerbku na zdrowiu.

Podobne wnioski wysnuł biegły urolog M. G., który rozpoznając u ubezpieczonego w ramach swoich kompetencji obniżenie pęcherza moczowego uznał, że schorzenie to nie jest następstwem wypadku przy pracy a ma natomiast związek z przebyłym zabiegiem operacyjnym usunięcia odbytnicy z dostępu brzuszno-kroczonego, w wyniku którego doszło do uszkodzenia aparatu mięśniowo-więzadłowego miednicy małej.

Żadna ze stron nie kwestionowała powyższych opinii.

Opinie biegłych są jasne, pełne i spójne, a ich wnioski w sposób logiczny i przekonujący umotywowane, wreszcie wydana została przez wysokiej klasy fachowców z tytułami naukowymi, o wieloletnim doświadczeniu klinicznym, o specjalnościach odpowiednich do schorzeń ubezpieczonego po badaniu przedmiotowym oraz dogłębnej analizie dokumentacji medycznej. Biegli wyczerpująco opisali stwierdzane przez siebie odchylenia od stanu prawidłowego, odnieśli się też do przesłanek, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie ustalenia uszczerbku na zdrowiu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Sąd uznał, iż biegli w sposób adekwatny przypisali schorzenia ubezpieczonego poszczególnym pozycjom w tabeli załączonej do rozporządzenia i odpowiednio dokonali oceny procentowej wynikającej ze schorzeń uszczerbku na zdrowiu w granicach wyznaczonych w tabeli.

Wobec powyższego Sąd uznał, że wypadek przy wykonywaniu pracy, mający miejsce w dniu 28 marca 2015r. spowodował u ubezpieczonego 26 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i w konsekwencji orzekł jak w sentencji wyroku zmieniając zaskarżoną decyzję w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., mając na względzie, że ubezpieczony co do zasady wygrał proces. Na koszty przez niego poniesione złożyły się wydatki pełnomocnika (k. 137-144, 158-159), które zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. stanowiły łączną kwotę 649,90 zł (koszty korespondencji, dojazdu do sądu z siedziby pełnomocnika). Natomiast stawka kosztów zastępstwa procesowego wyniosła 360 zł, stosownie do § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania. Sprawa o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy jest sprawą o świadczenie pieniężne z ubezpieczenia społecznego (tutaj – wypadkowego) i nie budzi wątpliwości, że stosuje się stawkę z § 9 ust. 2 rozporządzenia, a nie z § 9 ust. 1 pkt 5, który dotyczy roszczeń odszkodowawczych z tytułu wypadku przy pracy dochodzonych od pracodawcy, skoro na wstępie § 9 ust. 1 ustawodawca wskazał, że chodzi o sprawę „z zakresu prawa pracy”.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)